

[GRONOSTAJKOWY *ai*

gronostajkowy, (*rus.*) **hornostajkowy**.

Wszystkie o prawdopodobnie jasne (tak w gronostaj i w -owy); a jasne.

sg n G gronostajkow(e)go. ◇ pl G hornostajkowych.

Sł stp, Cn brak.

Przymiotnik od nie zaświadczonego u nas „gronostajek”; gronostajowy: iż ná káždy rok muřieli pláćić do łkárbu Litewłkiego [...] po dziełiáći łorokow wřzelkich Futer/ Kunich/ Sobolich / Riřich / Liřich / Hornołtájkowych/ Bełczanych/ etc. StryjKron 544 (Linde); kwatyrka gronostajkowego podłego futra za łł. 3 InwMieszcz 1591 nr 284.

*Cf **GRONOSTAJOWY**]*

KN